

РЕШЕНИЕ

№ 7341

гр. София, 07.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 02.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **6390** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „П.“,[жк], [улица], представляван от Х. Л. Д., чрез адв. С. Б., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 3, срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗНПАМ/ № ФК-С1115-612169/21.06.2021 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Национална агенция за приходите /ЦУ на НАП/, с която на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „П.“,[жк], [улица], на основание чл. 186, ал. 1, т. 2 и чл. 187, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект – кафе „Б.“, находящ се в [населено място], [улица], и забрана за достъп до него за срок от 14 (четиринадесет) дни.

В жалбата се сочи, че издадената заповед е неправилна, незаконосъобразна, издадена в противоречие с материалноправните разпоредби, при нарушение на производствените правила и в несъответствие с целта на закона. Жалбоподателят излага доводи, че процесната заповед е абсолютно немотивирана и бланкетна, а

описаното нарушение не отговаря на обективната истина.

В открито съдебно заседание жалбоподателят [фирма] – редовно призован, не се представлява. Постъпила е молба от процесуалния представител на жалбоподателя, в която същият моли да се даде ход на делото и поддържа подадената жалба. Претендира направените разноски.

Ответникът началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП – редовно призован, представлява се от юрк. М., с пълномощно по делото. Последната оспорва жалбата, поддържа мотивите в процесната заповед и моли тя да бъде потвърдена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

Съобразявайки посочените от оспорващия основания, изразените становища на страните и фактите, които се извеждат от събраните по делото доказателства, както и с оглед на разпоредбата на чл. 168 от АПК, определяща обхвата на съдебната проверка, Административният съд, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

На 11.05.2021 г. в 15:45 ч. в [населено място], при проверка от органите по приходите при Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП на търговски обект – кафе „Б.“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван и експлоатиран от [фирма], с ЕИК:[ЕИК], е установено, че при извършена контролна покупка на кафе с мляко и 2 бр. минерални води на стойност 4.30 лв. е издаден фискален бон от фискално устройство в обекта, описано в Протокол за извършена проверка /П./ сер. АА № 0041994/11.05.2021 г., което към момента на проверката не отговаря на изискванията на Наредба Н-18/13.12.2006 г. и към дата 11.05.2021 г. не отговаря на изискванията за одобрен тип от Българския институт по метрология /БИМ/.

Органите по приходите са обосנוвали тази констатация с направените такива в съставения П. сер. АА № 0041994/11.05.2021 г. и приложенияте към него доказателства – фискален касов бон № 0034200/11.05.2021 г.

С оспорваната заповед е прието, че стопанисващото обекта дружество е нарушило разпоредбите на чл. 8, ал. 2 от Наредба № Н-18 за регистриране и отчитане на продажби в търговски обекти чрез фискални устройства на МФ и това представлява основание по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС за прилагане на ПАМ по чл. 186 от ЗДДС – запечатване на търговския обект и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

По отношение на продължителността на срока в заповедта е посочено, че същият указва значимостта на охраняващото обществено отношение и е определен с оглед начина и вида на организиране на отчетността, които са довели до извършеното деяние и индиректно със степента на неговата обществена опасност. Обосновано е, че всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него продажби на стоки или услуги в или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от

ФУ, за което отчитане лицата са длъжни да монтират, въведат в експлоатация и използват регистрирано в НАП ФУ от започване на дейността на обекта, като нарушителят извършва търговска дейност и следва да е наясно с конкретните изисквания за нея и с начина на организация на същата, но въпреки това е допуснал и извършил административно нарушение, с което засяга основния ред при тази дейност.

На органите по приходите е представен Договор за техническо обслужване на ЕКАФП № 7904/25.02.2021 г., сключен с [фирма], ЕИК:[ЕИК], със срок на валидност до 25.05.2021 г.. В хода на проверката е представено и Свидетелство за регистрация на ФУ „DATECS FP-3530-05 DV“ с ИН на ФУ ДТ421952 и ИН на ФП № 02711334 с рег. № на ФУ в НАП 3861238/05.10.2017 г., както и паспорт за сервизно обслужване.

Горната фактическа обстановка, по същество безспорна между страните, се установява въз основа на писмените доказателства по административната преписка и тези, приобщени в хода на съдебното дирене, които са последователни, взаимно обвързани и безпротиворечиви, и разгледани в съвкупност не налагат различни изводи.

При така установената фактология съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок, от легитимиран субект – адресат на индивидуален административен акт /ИАА/ и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима, а разгледана по същество се преценява като неоснователна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 от ЗДДС, принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Видно от т. 1 от Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП (л. 28 от делото), началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП са оправомощени да издават заповеди за налагане на ПАМ – запечатване на обект по чл. 186 от ЗДДС, включително да отнемат в полза на държавата ползваното фискално устройство и да отнемат правото на лицето да използва интегрираната автоматизирана система за управление на търговската дейност по чл. 186, ал. 2 от ЗДДС. Процесната заповед е издадена от Л. Х., временно преназначен на длъжност началник на отдел „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, със Заповед № 3766/25.09.2019 г. на изпълнителния директор на НАП, считано от 01.10.2019 г. Предвид изложеното обжалваната заповед е издадена от компетентен орган в рамките на неговата функционална и материална компетентност и не страда от пороци в този аспект, които да обосновават нищожност на оспорвания административен акт.

По отношение изискванията за спазване на установената форма на акта:

В заповедта е посочено правното основание за издаването ѝ – чл. 186, ал. 1, т. 2 и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС. Като фактически основания, мотивирали органа да постанови заповедта, са посочени констатациите на органите, обективирани и в Протокол за

извършена проверка серия АА № 0041994/11.05.2021 г., ведно със събраните доказателства, както и обстоятелствата във връзка с извършването на констатираното нарушение на нормата на чл. 8, ал. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ. Предвид наличието на посочени фактически и правни основания за издаването на заповедта, от които става ясно от кои юридически факти органът черпи упражненото от него публично субективно право и писмената форма на акта, съдържащ необходимите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, настоящият състав на съда приема, че е спазена установената форма за издаване на административния акт.

При констатирани нарушения, състоящи се в неизползване на фискално устройство или интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (ИАСУТД), които да отговарят на изискванията за одобрен тип и не са одобрени от Българския институт по метрология, органите по приходите действат в условията на обвързана компетентност и нямат право на преценка дали да приложат или не регламентираната в ЗДДС принудителна административна мярка. Когато възможното законосъобразно решение е само едно и административният орган не разполага с юридически равностойни варианти, компетентността му е обвързана, т.е. преценката относно обществената значимост на административното нарушение е направена от законодателя, а не е предоставена на органа (Решение № 6029 от 22.04.2019 г. по адм. д. № 8978/2018 г. по описа на ВАС, I отд)

По аргумент от разпоредбата на чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС фактическото основание за налагане на процесната ПАМ, което следва да е сред посочените от органа в заповедта за налагане на ПАМ, е използването на ФУ, което не отговаря на функционалните и технически изисквания съгласно изискванията на Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ, свидетелството № 526 за одобрен тип от БИМ, непритежаващо функционална възможност за изпращане на издаваните касови бележки/фискални бонове към НАП и че наличното фискално устройство не предава автоматично по дистанционната връзка към НАП данни от всяка касова бележка. В този смисъл неоснователно оспорваният настоява, че в обжалваната заповед липсва посочване на фактически основания, представляващи предпоставките за налагане на ПАМ.

Неоснователно в жалбата се твърди липса на изложени мотиви за определяне на срока на мярката. Изложени в оспорената заповед конкретни мотиви във връзка с определянето на срока на мярката са относими към конкретното нарушение и към извършителя му, които мотиви дават възможност на съда да извърши преценката дали процесната ПАМ е в съответствие с целта на закона. Така трите основни посочени съображения на органа да определи срока на мярката в случая на 14 дни са: 1. неизпълнението на задължението от страна на дружеството води до негативни последици за фиска, до неотчитане на приходи и до отклонение от данъчното облагане; 2. дружеството е следвало да знае за процесното изискване, като с нарушаването се засяга основния ред при тази дейност и означава, че създадената организация в обекта няма за цел и не води до изпълнение на установените правни регламенти във връзка с приетите промени на Наредба № Н-18/13.12.2006 г., в сила от 29.03.2019 г.; 3. необходимостта от срок за привеждане на дейността в съответствие с изискванията на нормативните актове.

Не се установява в производството по издаване на издаване на оспорената заповед да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, обуславящи нейната незаконосъобразност. В съответствие с чл. 35 от АПК, органът е постановил оспорената ПАМ, след като е изяснил релевантните факти и обстоятелства.

Оспореният акт е издаден и при спазване на материалния закон.

Съгласно чл. 118, ал. 3 от ЗДДС фискалната касова бележка е хартиен документ, регистриращ продажба/доставка на стока или услуга в търговски обект, по която се плаща в брой, с чек, с ваучер, с банкова кредитна или дебитна карта, издаден от въведено в експлоатация ФУ от одобрен тип. Изискванията за условията, редът и начинът за одобряване или отмяна на типа, за въвеждане/извеждане във/от експлоатация, регистрация/дерегистрация, отчитане, съхраняване на документи, издавани от/във връзка с ФУ и ИАСУТД по аргумент от чл. 118, ал. 4 от ЗДДС се определят с наредба, издадена от министъра на финансите, каквато именно е Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ.

Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ фискално устройство от одобрен тип е устройство, което отговаря на техническите и функционалните изисквания съгласно ал. 1, има издадено свидетелство за одобрен тип и е вписано в регистъра по чл. 10, ал. 9 (публичния регистър на Българския институт по метрология на одобрените типове ФУ). Тоест, за да се направи извод, че едно ФУ е одобрен тип, следва кумулативно, освен да е одобрен тип ФУ от Българския институт по метрология – с издадено свидетелство за одобрен тип и вписано в публичния регистър, и да отговаря на техническите и функционални изисквания, регламентирани в Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ.

Фискалните устройства, съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, трябва да отговарят на: 1. функционалните изисквания съгласно приложение № 1; 2. техническите изисквания съгласно приложение № 2.

Сред функционалните изисквания към ФУ, регламентирани в Приложение № 1 към чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 26, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, в раздел III Изисквания за изобразяване и отпечатване на информацията при работа с ФУ, в т. 4 е посочено, че фискалната касова бележка, издавана на клиента, трябва да съдържа реквизитите по чл. 26, ал. 1 и 2.

Съгласно чл. 26, ал. 1, т. 16 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ фискалната касова бележка от ФУ трябва да бъде четима, да съответства на образа съгласно приложение № 1 и да съдържа задължително реквизита двумерен баркод (QR код), с изключение на фискална касова бележка, която се издава и визуализира само на дисплей на ФУВАС, без да се издава хартиен документ. Въпросният QR код според Приложение № 18а към чл. 26, ал. 5 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. представлява уникален двумерен баркод и се съдържа в края на всеки документ за продажба/сторно операция непосредствено преди текста „ФИСКАЛЕН Б.“/„СИСТЕМЕН Б.“, а в случаите на издаване на ДУБЛИКАТ на фискален/системен бон непосредствено преди

текста „СЛУЖЕБЕН Б.“.

С нормата на § 71, ал. 1 от ПЗР на Н. на Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ е въведено задължение за лицата по чл. 3, с изключение на лицата, използващи ЕСФП, ИАСУТД и софтуер за управление на продажби, които са регистрирани по ЗДДС, да приведат дейността си в съответствие с изискванията на наредбата в срока до 31.03.2019 г.

В случая административното производство е образувано във връзка с констатирано нарушение на ЗДДС, свързано с използване на ФУ, което не отговаря на изискванията за одобрен тип, като разпоредбата на чл. 185 от ЗДДС предвижда налагането на глоба или имуществена санкция. Отделно от това, независимо от предвидените глоби и имуществени санкции, нормата на чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС регламентира налагането на ПАМ запечатване на обект за срок до един месец спрямо лице, което използва ФУ или ИАСУТД, които не отговарят на изискванията за одобрен тип и не са одобрени от Българския институт по метрология, като при установено такова нарушение, както се посочи, органите по приходите действат в условията на обвързана компетентност.

Безспорно в случая от доказателствата по делото (писмените – протокола за извършена проверка и фискален касов бон № 0034200 – л. 26 от делото) се установява, че оспорващото дружество не е изпълнило задължението си по § 71, ал. 1 от ПЗР на Н. на Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ да приведе дейността си в съответствие с изискванията на наредбата. Видно от приложения към протокола от проверката фискален бон от 11.05.2021 г. същият не съдържа QR код. Изискването фискалната касова бележка да съдържа такъв код, представлява едно от функционалните изисквания към ФУ, регламентирани в Приложение № 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ - раздел III, т. 4, във вр. с чл. 26, ал. 1, т. 16 от същата наредба.

Доколкото процесното ФУ не отговаря на функционалните изисквания към ФУ, същото по смисъла на наредбата (чл. 8, ал. 2) и на ЗДДС (чл. 118, ал. 3 и ал. 4, във вр. с чл. 186, ал. 1, т. 2) не представлява одобрен тип ФУ, независимо, че е одобрен тип ФУ от Българския институт по метрология. Както по-горе се посочи, за да се приеме, че едно ФУ е одобрен тип, следва кумулативно, освен да е одобрен тип ФУ от Българския институт по метрология (с издадено свидетелство за одобрен тип и вписано в публичния регистър), и да отговаря на техническите и функционалните изисквания, регламентирани в Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ. Освен това по аргумент от чл. 12, ал. 2, във вр. с ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, при промяна в техническите и/или функционалните изисквания към ФУ устройствата от съответния тип ФУ не са от одобрен тип.

Разгледани поотделно и в съвкупност доказателствата сочат, че правилно и обосновано административният орган е приел наличието на извършено нарушение – използване на ФУ, което не отговаря на изискванията за одобрен тип, респ. че са налице основанията за налагане на процесната ПАМ, визирани в чл. 186, ал. 1, т. 2 от

ЗДДС.

Неоснователно от жалбоподателя се поддържа, че налагането на процесната ПАМ не отговаря на целите на закона. Както се посочи, при установяване на административно нарушение като процесното – неизползването на ФУ от одобрен тип, органите по приходите действат в условията на обвързана компетентност и следва да приложат предвидената за това нарушение ПАМ. Законодателят е преценил, че целите на ПАМ, посочени в чл. 22 от ЗАНН ще бъдат постигнати именно с налагането на процесната, предвидена в чл. 186, ал. 1 от ЗДДС, мярка. Като материалноправни предпоставки за налагане на въпросната ПАМ законодателят е посочил различни основания/нарушения, а неизползването на ФУ от одобрен тип е едно от тези основания, предвид преценката на законодателя, че обществената значимост на процесното административно нарушение, изисква в условията на обвързана компетентност да се постанови именно ПАМ като въпросната по делото.

В този смисъл би могло да се разсъждава по въпроса дали издадената ПАМ е в съответствие с целите, визирани в чл. 22 от ЗАНН само ако не се установяват по делото фактическите и правни основания за прилагането на мярката. А в случая безспорно приложената с оспорената заповед ПАМ съответства на преустановителната и превантивна цел на ПАМ, доколкото със запечатването на търговския обект се преустановява възможността за отчитане на продажбите с ФУ от неодобрен тип, респ. постига се превантивната и преустановителна цел на мярката.

Издаденият акт е мотивиран и по отношение на определения от органа по целесъобразност срок на ПАМ, както съдът вече посочи. С процесната ПАМ се цели предотвратяване на административни нарушения. При определяне на срока правилно са съобразени тежестта на извършеното нарушение и последиците от същото, както и целта да предотврати възможността за извършване на нови нарушения. Действително процесните обстоятелства създават предпоставки с това си поведение дружеството да накърнява обществения интерес и фискалната политика, неотчитайки надлежно извършваните от него продажби и допускайки отклонение от данъчното облагане. Целта на процесната ПАМ е превантивна - да се защити общественият интерес, като се предотврати възможността за нови подобни нарушения от страна на търговското дружество. Следва да се приеме, че съществува възможност за извършване и на друго нарушение от същия вид и изводът за наличието на такава възможност съдът намира за мотивиран и фактически обусловен от конкретните обективни дадености във връзка с неправомерното поведение на оспорващия по отношение отчитането на продажбите, на какъвто извод сочи неизползването на ФУ от одобрен тип. Тоест извежда се обоснован извод, че търговецът може да извърши друго административно нарушение, ако не е издадена заповед за прилагане на процесната ПАМ.

Срокът на ПАМ се определя по целесъобразност, като в настоящия случай преценката на органа е законосъобразна. Определеният срок на процесната по делото ПАМ – 14 дни е към средния размер, като са изложени доводите, на които се основава извършената преценка. Налице е анализ на конкретни фактически обстоятелства и обективни данни, обусловили конкретната степен на административна принуда в определения от органа срок. Ясно в мотивите по отношение на срока на мярката

административният орган е посочил какво точно е съобразил.

Доколкото ПАМ е израз на административна държавна принуда, съдът намира, че в конкретния случай същата е определена във вид и за срок, неограничаващи правата на оспорващото дружество в степен, надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона легитимна цел. Като всяка една ПАМ и процесната рефлектира неблагоприятно на дейността в случая на търговеца. Въпросните законоустановени цели на ПАМ, визирани в чл. 22 от ЗАНН, не биха могли да бъдат постигнати, ако се отнасят само към конкретното деяние. Напротив смисълът на закона изисква при прилагане на конкретна ПАМ да се цели чрез мярката да се осигури правомерно поведение на правните субекти.

Засягането в случая на правната сфера на оспорващия е съразмерно спрямо преследваната легитимната цел – предотвратяването и преустановяването на неправомерно спрямо разписаното в закона поведение, както и за предотвратяване на вредните последици от такова поведение в защита на обществения интерес, по аргумент от чл. 22 от ЗАНН. В този смисъл, оспорената заповед, с която е наложена ПАМ е в съответствие с принципа за съразмерност по чл. 6, ал. 2 от АПК и не противоречи на целта на закона, независимо, че се отразява неблагоприятно на репутацията на търговския обект, ще доведе до намаляване на приходите и ще затрудни погасяването на публичните задължения и изплащането на трудовите възнаграждения на наетите лица и на други разходи във връзка с дейността. Обстоятелството, че ще намалее и приходите към държавния бюджет също не следва да се приема, че влияе на постигането на легитимната цел в степен, обосноваваща неналагането на процесната ПАМ. В случая с предвидената от законодателя ПАМ се цели създаването на гаранции за осигуряване на законосъобразно поведение на оспорващия търговец като стопански субект, без ПАМ да се приравнява на санкция.

Съгласно чл. 187, ал. 1 ЗДДС при налагане на ПАМ по чл. 186, ал. 1 се забранява и достъпът до обекта, където са установени нарушенията. Забраната за достъпа до обекта се разпорежда паралелно със запечатване на обекта, поради което предпоставките за постановената забрана за достъп до обекта са тези за налагането на ПАМ. Предвид наличието на предпоставките за прилагане на ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС, то следва да се приеме, че законосъобразно е постановена на основание чл. 187, ал. 1 ЗДДС и забрана на достъпа до обекта.

Гореизложеното обосновава извод, че не са налице отменителни основания по смисъла на чл. 146 АПК, респ. жалбата като неоснователна следва да се отхвърли, доколкото наложената ПАМ е издадена от компетентен орган, при спазване на установената форма и административнопроизводствените правила, постановена е в съответствие с материалния закон и целта на закона.

При този изход на спора, съдът намира за основателна претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Същият е представляван по делото от юрисконсулт. На основание чл. 143, ал. 3 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 144 АПК, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, с оглед обема на работата и предвид

фактическата и правна сложност на спора, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева. За яснота следва да се посочи, че производството по делото е по реда на АПК, а не на ДОПК, поради което не е приложим чл. 161 от ДОПК, както е претендирано от ответника в отговора му на жалбата.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „П.“,[жк], [улица], представляван от Х. Л. Д., чрез адв. С. Б., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 3, срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗНПАМ/ № ФК-С1115-612169/21.06.2021 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Национална агенция за приходите /ЦУ на НАП/, с която на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „П.“,[жк], [улица], на основание чл. 186, ал. 1, т. 2 и чл. 187, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект – кафе „Б.“, находящ се в [населено място], [улица], и забрана за достъп до него за срок от 14 дни (четирнадесет дни).

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „П.“,[жк], [улица], представляван от Х. Л. Д., да заплати на НАП направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: